

ŽEMLE

**Želivští
MLadí
Etnografové**

*Otázkou
před*
**spaním:
První
dojmy z
příjezdu na
Expedici?**

- Co bude dál?
- Jdeme k hotelu? Nebo na pobočku?
 - Chmmmm
- já jsem přijela pozdě...
- já myslel, že budeme spát pod širákem
- připomnělo mi to bojovku
- bála jsem se popálení od kopřiv
 - bolí mě noha
 - něco jako....
- napadlo mě, že tady budeme bydlet (ve výcvikovém středisku)
- napadlo mě, jestli nás něco nesní
 - bála jsme se, že se ztratím
- já jsem moc nevěděla, co si myslet

Včera večer proběhlo naše první oficiální setkání v provizorním kongresovém sále na výcvikovém středisku pod vedením emeritní prof. Žemlovky.

Společně jsme se usnesli, kdy budou vlastně budíčky a večerky. Budíček je na 8:00, chceme-li stihnout snídani v typickém želivském stylu. Na večerku jsme se odchýlili od klasického želivského "spaní se slepicema". Večerkou dle prof. Žemlovky rozumíme čas poté co se řekne: "Dobrou noc."

Během večera se o slovo přihlásily s velice zajímavým příspěvkem o Gallinam equum Loupáková, Koláčková, Koblihová a Housková. Pověděly nám o vizuální představě koňské hlavy na slepičích nohou, která vychází z jejich podrobného výzkumu slepice a koně. Toto stvoření se totiž vyskytuje právě zde v Želivě! S dalšími informacemi budou kolegyně přicházet na dalších sympoziích.

Dnes jsme zažili první noc výcvikového typu v takzvané pobočce. Spíme ve spacácích, abychom si vyzkoušeli, jaké to může být na takové divočejší expedici. Na první pohled to není velká změna, přece jen máme nad hlavou střechu. Když si jí ale odmyslíme, tak sledujeme tisíce a tisíce hvězd. Za okny nehučí hospoda, ale při troše dobré vůle slyšíme cvrlikat cvrčky. Pokud vyhlédneme trochu ven, nevidíme asfalt, město či hustý provoz, ale sledujeme jak se pod šednoucí oblohou vlní tráva v mírném větru. Snad i dohlédneme na Trnávku a dál do stromoví. Ačkoliv jsme rozděleni do různých pokojů, jsme tu vlastně všichni pospolu. A tak to má taky na expedici být. Dohromady jsme také po dnešním večerním Sympoziu ochutnali oblíbené vzorky pečiva. Nějaké kousky byly velice originálně pojaté. Kdo by si v dnešní době vážil takového obyčejného rohlíku, že? Domácí buchty a bábovky zas připomínají kolik síly někdy člověk vynaloží, aby se mohl dobře najíst.

ŽEMLI zdar!

Program
Sobota
3. 8. 2019

8:00
Budíček

9 - 12:30
Společná metodologie

13:00 - 14:30
Neckyáda

15:30 - 18:30
Hlasovka (Kukátko)
Metodologie (Ostatní)

20:00
Symposium

Zaslechnuto

"Ahoj, já jsem malé roztomilé koťátko, dáš mi trochu mlíčka?"

Heřman: "Nedám - musím šetřit."

Emma Kintera: "A jdeš na výtvrný workshop s nějakým tím Kinterou?"

"Vždycky když mě vyšetřuje doktorka, tak se musím smát"
(Makovec)

Do vstupního sympozia přispěli svými odbornými prezentacemi Doc. Frgál a Makovec.

Dozvěděli jsme se, že Žemli založil 1. června 1900 T.G.Masaryk, který byl okouzlen Želivem, jeho okolím, obyvateli a tradicemi. Někteří z nás se domnívají, že mezi prvními členy organizace byl i Jára Cimrman. Tuto informaci však nikdo historicky nedoložil, neboť Jára Cimrman byl jediný významný historik.

Po požáru Premonstrátského kláštera v Želivě roku 1907 pomáhala ŽEMLE při jeho obnově poskytováním cenných rad.

Během 1. sv. války byla činnost ŽEMLE pozastavena. Její jedinou činností byla občasná akce "Žemle pro Želiv", kdy byly obyvatelům obce rozdávány napečené žemle, aby se tak snížil dopad války na obyvatele. Po válce se organizace opět obnovila. V meziválečném období našla ŽEMLE zázemí ve vile u Svárovských. Tomuto období se říká "Zlatá éra ŽEMLE". V té době byl členem hudební skladatel Bahuslav Martinů, který složil hymnu, kterou budeme zahajovat naše sympozia. V roce 1939 byl na letním bytě u Svárovských malíř a spisovatel Josef Čapek, kterého po pár dnech pobytu odvezlo gestapo. Druhá světová válka úplně zastavila činnost ŽEMLE.

Naštěstí se v roce 2002 ujala znovuoobnovení prof. Žemlovka, postupně se přidávali další členové a touto expedicí přibíráme nové členy!

První československá
Žemlovka T.G.Masaryk